

268 p. PVP:24,50€ ISBN 978-84-9766-712-8

Isidre Molas, referent per a la militància d'esquerres, recorre a la memòria personal per evocar l'experiència que el va fer entrar en la vida adulta i li va despertar la consciència política:

« Les pàgines que segueixen són una narració sobre el Front Obrer de Catalunya (FOC), on vaig descobrir el sentit de l'actuació pública.»

Des de l'ingrés com a estudiant de Dret a la Universitat de Barcelona l'any 1957 l'autor repassa el seu compromís de vida amb el sentiment i la voluntat transformadora d'una època i d'un poble.

« Durant aquells primers anys, en què vam deixar les diferències a banda, vaig aprendre que el futur és un ideal i que cadascú pot tenir els seus. El demà, en canvi, es concreta en l'espai i en el temps, on hi ha individus, que són com són i que han de viure barrejats. Per al polític, el que importa és el demà; assegurar i garantir les llibertats, el respecte a les lleis en un territori, fer més justa la convivència entre les persones »

A la presó

« Vaig poder gaudir del repòs, de l'estudi i de la conversa. Cada història del món, d'Espanya o de Catalunya, era diferent segons qui l'expliquéis. Vaig aprendre que com que el món gira i gira, qui aspiri a dirigir-lo haurà de considerar el seu país com un tot i exigir-se de no pensar només en els seus partidaris »

La mili

« L'estada a Canàries em va permetre de conèixer una Espanya que abans no havia vist mai: la gana, la misèria o la vida en coves. Canàries era un tros d'aquella Espanya pobra, endarrerida, subdesenvolupada, habitada per gent sofrida, generosa, lleial »

Poeta o polític

« Al poema «No em deseu les eines» hi deia: «Foraster de cledes, | només amb l'adob i la dalla | de la meua paraula solidària | us dic que segueixo». Acabava de trencar amb el FOC, però no cediria. Ha estat la darrera vegada que he fet servir la poesia per explicar-me. Convençut que el meu llenguatge —de professor, investigador, «polític»— era incompatible amb l'expressió poètica, ho vaig deixar estar »

La fi del partit

« S'explica sobretot per la nostra incapacitat per admetre les exigències de la societat moderna en la creació d'un pol central en la lluita per les llibertats de classe i nacionals. Calia trencar amb el franquisme, aconseguir les llibertats, la democràcia i la Generalitat i posar el país al dia »

Isidre Molas (Barcelona, 1940) és historiador i polític. Ha estat catedràtic de Dret Constitucional a la Universitat Autònoma de Barcelona i director de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials de la mateixa universitat. Dialogant, persona de consens i expressió del socialisme catalanista, va ser vicepresident del Parlament de Catalunya (1980-1988) i senador al Senat espanyol (2000-2011), activitat que va compaginar amb el càrrec de president del Partit dels Socialistes de Catalunya (2008-2011).